Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 czerwca 2010 r.

dotycząca stosowania substancji kontrolowanych jako czynników ułatwiających procesy chemiczne na mocy art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3847)

(Jedynie teksty w językach francuskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim i włoskim są autentyczne)

(2010/372/UE)

(Dz.U. L 169 z 3.7.2010, s. 17)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja wykonawcza Komisji 2014/8/UE z dnia 10 października 2013 r.	L 8	27	11.1.2014

▼B

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 czerwca 2010 r.

dotycząca stosowania substancji kontrolowanych jako czynników ułatwiających procesy chemiczne na mocy art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3847)

(Jedynie teksty w językach francuskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim i włoskim są autentyczne)

(2010/372/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową [1], w szczególności jego art. 8 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Stosowanie substancji zubożających warstwę ozonową jako czynników ułatwiających procesy chemiczne jest jednym z niewielu zastosowań emisyjnych, które są wciąż dozwolone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1005/2009. Emisja substancji zubożających warstwę ozonową wywołuje potencjalnie znaczące szkody w warstwie ozonowej. Należy zatem zagwarantować, aby emisje powstałe podczas stosowania substancji zubożających warstwę ozonową jako czynników ułatwiających procesy chemiczne były nieznaczne.

(2) Ponadto w świetle zobowiązań Unii wynikających z decyzji X/14 stron Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 ogranicza stosowanie substancji kontrolowanych jako czynników ułatwiających procesy chemiczne do 1 083 ton metrycznych rocznie i ogranicza emisje pochodzące ze stosowania czynników ułatwiających procesy chemiczne do 17 ton metrycznych rocznie.

(3) Nieoczekiwany wzrost wykorzystania substancji kontrolowanych jako czynników ułatwiających procesy chemiczne w ostatnich latach zagraża przestrzeganiu przez Unię zobowiązań wynikających z decyzji X/14 i spowodował konieczność bardziej rygorystycznego zarządzania tymi zastosowaniami.

(4) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 należy ustalić wykaz przedsiębiorstw, w których można stosować substancje kontrolowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, ustanawiając ich maksymalne ilości, które można stosować do uzupełniania instalacji lub wykorzystywania jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne oraz poziomy emisji dla każdego z odnośnych przedsiębiorstw.

[1] Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.

▼B

(5) Wspomniany wykaz przedsiębiorstw i związane z nimi ilości substancji powinny opierać się na sprawozdaniach przedstawionych przez państwa członkowskie i być dostosowywane, aby zagwarantować przestrzeganie przez Unię maksymalnych ilości określonych w art. 8 ust. 4. Przydział ilości do uzupełniania instalacji powinien opierać się na średnim zapotrzebowaniu w latach 2005–2008. Przy obliczaniu średniego indywidualnego zapotrzebowania, nie należy uwzględniać lat, w których odnośne przedsiębiorstwo nie stosowało substancji kontrolowanych jako czynników ułatwiających procesy chemiczne. Progi są ustalane na poziomie 124 % średniego indywidualnego zapotrzebowania w celu dostosowania do wahań rocznego zapotrzebowania, przy jednoczesnym zagwarantowaniu przestrzegania ogólnego limitu dla Unii.

(6) Należy zezwolić na transfer kwot między przedsiębiorstwami wymienionymi w załączniku, aby dać przedsiębiorstwom możliwość większej elastyczności przy przystosowywaniu się do zmieniających się potrzeb rynku. Kwoty powinny jednak wygasać przy likwidacji instalacji, dla której zostały przyznane. Przedsiębiorstwa powinny zatem powiadamiać Komisję i zainteresowane państwa członkowskie o likwidacji przedmiotowych instalacji.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) 1005/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

1. „Uzupełnianie instalacji” oznacza całkowitą ilość substancji kontrolowanej w tonach metrycznych, bez względu na to, czy jest ona substancją pierwotną, odzyskaną, czy zregenerowaną, która nie była wcześniej wykorzystywana w cyklu produkcji i jest na nowo do niego wprowadzana.

2. „Emisja” oznacza całkowitą ilość substancji kontrolowanej w tonach metrycznych uwolnioną do atmosfery, wody lub gleby podczas stosowania czynników ułatwiających procesy chemiczne oraz związanego z nim składowania i przemieszczania na terenie instalacji.

Artykuł 2

Dozwolone zastosowania czynników ułatwiających procesy chemiczne oraz progi emisji i ilości

1. Załącznik do niniejszej decyzji ustala wykaz przedsiębiorstw, którym zezwala się na stosowanie substancji kontrolowanych jako czynników ułatwiających procesy chemiczne od dnia 1 stycznia 2010 r.

2. Każde przedsiębiorstwo może stosować wyłącznie substancje i procesy określone w załączniku.

3. Nie wolno przekraczać ilości określonych w załączniku, które mogą być rocznie wykorzystywane do uzupełniania instalacji i rocznie emitowane przez każde przedsiębiorstwo. Przyznane kwoty tracą swoją ważność z końcem roku, w którym instalacja, dla której zostały przyznane, zostanie ostatecznie zlikwidowana.

▼B

Artykuł 3

Transfer przyznanych kwot

►M1 Przedsiębiorstwo może całkowicie lub częściowo przenieść swoją kwotę przyznaną na uzupełnianie istniejącej instalacji wymienionej w załączniku, niezależnie od rodzaju substancji lub zastosowania, do którego została przeznaczona, na inne przedsiębiorstwo wymienione w załączniku lub w ramach tego samego przedsiębiorstwa na inną substancję lub zastosowanie wymienione w załączniku w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa. ◄ Beneficjent może wykorzystać ilość przekazaną dla substancji lub zastosowania przyznaną beneficjentowi w załączniku. Transfer może zostać dokonany po powiadomieniu o nim Komisji i właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich oraz po potwierdzeniu przez Komisję otrzymania tego powiadomienia.

Artykuł 4

Zgłaszanie likwidacji

W przypadku likwidacji przedmiotowych instalacji przedsiębiorstwa wymienione w załączniku, w terminie trzech miesięcy, powiadamiają o tym Komisję oraz właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajdowała się odnośna instalacja.

Artykuł 5

Data złożenia wniosku

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do następujących przedsiębiorstw:

Anwil SA ul. Torunska 222, 87-805 Wloclawek POLSKA	Arkema France S.A. 420, rue d'Estienne D'Orves 92705 Colombes Cedex FRANCJA
Bayer Material Science AG CAS-PR-CKD, Gebäude B669, 41538 Dormhagen NIEMCY	CUF Quimicos Industriais SA Quinta da Industria Beduidu 3860-680 Estarreja PORTUGALIA
Potasse et Produits Chimiques SA 95 rue du General de Gaulle, 68802 Thann Cedex FRANCJA	Perstorp France SAS Rue Lavoisier BP 21, 38801 Le Pont de Claix FRANCJA
Solvay Solexis S.p.A. Viale Lombardia 20 20021 Bollate (MI) WŁOCHY	Teijin Twaron BV Oosterhorn 6, 9936 AD Farmsum NIDERLANDY

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK

(Załącznik nie jest publikowany, ponieważ zawiera poufne informacje handlowe.)